

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla Csurgóné dr. Ország Mónika ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - ... jogtanácsos ... által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű I. r., ifj. dr. Kicska Zoltán ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű II. r. és a **III.rendű alperes neve (címe)** III. r. alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. július 3. napján kelt 2.P.22.704/2008/15. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ÍTÉLETET :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 6.000.- (Hatezer) Ft másodfokú perköltséget.

A felperes köteles a Magyar Államnak az illetékes állami adóhatóság külön felhívására megfizetni 69.000.- (Hatvankilencezer) Ft le nem rótt másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS :

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alpereseket egyetemlegesen kártérítés címén 20.000.000.-Ft és annak 2006. november 15. napjától járó késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére. Az I. r. alperessel szembeni keresete indokolásaként előadta, hogy a perben nem álló fia és

a II. r. alperes között 2003. március 21. napján létrejött kölcsönszerződés biztosítására a tulajdonában álló ... hrsz-ú **1.sz. ingatlan** 3957/15180 részilletőségére, valamint a ... hrsz. **2.sz. ingatlan** 1/1 tulajdoni illetőségére a II. r. alperes javára jelzálogjogot alapítottak. A fia a szerződésben vállalt kötelezettségének nem tett eleget, ezért ingatlanait a III. r. alperes által foganatosított végrehajtási eljárás során elárverezték. Előadta, hogy 2004. február 25. napjáig ... alatti címen lakott. Elköltözését követően a ... postán bejelentette lakcímének változását, ennek ellenére az I. r. alperes az ügygel kapcsolatos hivatalos iratokat, bírósági és hatósági idézések, értesítéseket a fiának, illetve a menyének kézbesítette. A hozzátartozói azonban a küldeményeket nem adták át részére, így nem szerzett tudomást a végrehajtási eljárásról. Ellenkező esetben lehetősége lett volna a fia helyett a hitelt visszafizetni, elkerülve az ingatlan árverését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. és a II. r. alperesnek 15 napon belül személyenként 250.000.-Ft perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 900.000.-Ft le nem rótt eljárási illetéket. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy az I. r. alperes a felperesnek címzett hivatalos iratok kézbesítése során megsértette a 2003. évi Cl. törvény 16. § (1) bekezdésében, valamint a 79/2004. (IV.14.) Korm. rendelet vonatkozó rendelkezéseit, ezért jogellenesen járt el. Ugyanakkor a felperes kára nem hozható okozati összefüggésbe az I. r. alperes jogellenes és felróható magatartásával, ezért kártérítési felelősségét nem találta fennállónak. A II. és a III. r. alperesek magatartását illetően a jogellenességet sem találta megállapíthatónak. A felperest pervesztessége folytán kötelezte az I. és a II. r. alperes jogi képviselőjével felmerült 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a/ pontja szerint megállapított perköltségének megfizetésére. Rámutatott arra, hogy a felperes részleges, a szakértői díjra kiterjedő költségmentesség kedvezményében részesült, ezért köteles a le nem rótt feljegyzett illeték megfizetésére.

Az ítélet elleni fellebbezésében a felperes annak részbeni megváltoztatásával kérte az I. r. alperes javára megítélt 250.000.-Ft perköltség és a 900.000.-Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezésének mellőzését. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében az I. r. alperes magatartásának jogellenességét megállapította, csupán az okozati összefüggés hiányában utasította el a keresetet. Álláspontja szerint az I. r. alperes is részese volt azon károkozó magatartások láncolatának, amelynek eredményeként az ingatlanát elveszítette, amennyiben ugyanis az I. r. alperes jogszerűen jár el, nem teremt lehetőséget a fia és a menyé számára a levelek eltitkolására. Ily módon az I. r. alperes a fiával és menyével együtt közösen okozták a kárt, ezért nem tartotta elfogadhatónak, hogy az I. r. alperes részére perköltséget kelljen fizetnie. Az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés kapcsán arra hivatkozott, hogy semmilyen vagyontárggyal nem rendelkezik, kizárólag saját jogú 33.875.-Ft összegű nyugellátásban részesül, amelyből az illetéket megfizetni nem tudja.

Az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

- 3 -

Pf.II.20.596/2009/3. szám

A fellebbezés **nem alapos.**

A másodfokú bíróság a fellebbezést a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálja felül (Pp. 253. § (3) bekezdés), ezért a fellebbezés kapcsán az ítéletáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes kötelezhető-e az I. r. alperes javára perköltség, valamint a le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére.

A Pp. 78. § (1) bekezdésében írt, a perköltségviselés fő szabálya szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni.

A perköltség körébe tartozik a fél képviselőjét ellátó ügyvéd, illetve jogtanácsos munkadíja is (Pp. 75. § (2) bekezdés).

Tény, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében az I. r. alperes magatartásának jogellenességét megállapította, azonban nem látta fennállónak az okozati összefüggést e magatartás és a felperes kára között, ezért a keresetet elutasította. Fellebbezés hiányában az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezése jogerőre emelkedett. Mindezek alapján az I. r. alperes teljes egészében pernyertes lett, ezért a perrel kapcsolatos költségének megfizetésére a felperes köteles a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján. E tekintetben nem bír jelentőséggel az, hogy az elsőfokú bíróság milyen okból utasította el a keresetet.

A Pp. 67. § (2) bekezdése értelmében a perben a gazdálkodó szervezet jogtanácsosát az ügyvéd jogállása illeti meg, így a jogtanácsos és az ügyvéd részére azonos összegű munkadíj állapítható meg. A 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet (Kmr.) 3. § (2) bekezdés b/ pontja alapján az alperest képviselő jogtanácsos munkadíja 800.000.-Ft-ban lenne megállapítható, ehhez képest az elsőfokú bíróság az IM. rendelet 3. § (6) bekezdése alkalmazásával annak mérséklésével határozott meg az I. r. alperes javára 250.000.-Ft perköltséget. Az ítéletábla ennek - a jogszabály alapján megállapítható összeghez képest már az elsőfokú bíróság által is jelentős mértékben csökkentett - perköltségnek a további mérséklésére lehetőséget nem látott.

Az elsőfokú eljárásban a felperes részleges, a szakértői költségek viselésére kiterjedő költségmentesség kedvezményében részesült. A Pp. 84. § (4) bekezdése értelmében a részleges költségmentesség a költségek meghatározott hányadára vagy tételesen meghatározott költségekre vonatkozik. Ha a fél részleges költségmentességben részesül, a mentességgel nem érintett költségekre megilleti a költségfeljegyzés joga. Ez azt jelenti, hogy a fél nem köteles a perköltség előlegezésére, de csak a bíróság által megállapított költségeknek vagy a költségek meghatározott hányadának viselése alól mentesül. Ez a perbeli esetben a szakértői díj. Mindezek alapján megállapítható, hogy a költségmentesség az eljárási illetékre nem terjed ki, ezért azt a peresztes felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni. Helytálló tehát az elsőfokú bíróság ítéletének erre vonatkozó rendelkezése is.

- 4 -

Mindezekre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A peresztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. r. alperes jogi képviselőjével felmerült 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a/ pontja, (4) és (6) bekezdése alapján megállapított másodfokú perkölttségének a megfizetésére.

A felperes fellebbezése eredménytelennek bizonyult - tekintve, hogy az elsőfokú bíróság a felperes fellebbezésével egyidejűleg előterjesztett teljes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét jogerősen elutasította -, ezért a részleges személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére köteles a Kmr. 13. § (2) bekezdése alapján.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b/ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

S z e g e d, 2009. december 2.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

A kiadmány hitelül :

Nagy Eszter
tisztviselő